

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0061 van 4 mei 2011
in de zaak 1011/0236/A/3/0205

In zake: de vzw [REDACTED], met zetel te 2490 Balen, 17^e Escadrille, [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ludwig SOL
kantoor houdende te 2300 Turnhout, Tongersesteenweg 60

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 november 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg van 17 september 2010 waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van het bestaande windpark op het industrieterrein Kristalpark met 8 windturbines.

Het betreft een perceel gelegen te 3920 Lommel, niet-bepaald adres en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 april 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende, verwerende en tussenkommende partij zijn schriftelijk verschenen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 2 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 21 maart 2011, dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de voorzitter van de derde kamer de verzoekende partij tot tussenkomst verzocht om, binnen een termijn van 15 dagen die ingaat de dag na deze van de betekening van de beschikking van 21 maart 2011, het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden aan de Raad te bezorgen.

Met een ter post aangetekende brief van 8 april 2011 heeft de verzoekende partij tot tussenkomst de Raad nadere toelichting verstrekt. Na bijkomend onderzoek stelt de Raad vast dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is.

IV. FEITEN

Op 30 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning tot *“uitbreiden van het bestaande windpark op het industrieterrein [REDACTED] met 10 windturbines en 4 middenspanningscabines”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Neerpelt-Bree’, gelegen in industriegebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 mei 2010 tot en met 6 juni 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 10 mei 2010 een gunstig advies onder voorbehoud uit.

De NMBS brengt op 21 april 2010 een gunstig advies onder voorbehoud uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 28 april 2010 een deels gunstig en deels ongunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 7 mei 2010 een gunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap brengt op 28 juni 2010 een deels gunstig en deels ongunstig advies uit.

De FOD Mobiliteit en Vervoer brengt op 30 juni 2010 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel brengt op 9 juli 2010 een deels gunstig en deels ongunstig advies uit.

Op 17 september 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor de windturbines LK-01 en LK-02 en de stedenbouwkundige vergunning voor de windturbines LK-03, LK-04, LK-05, LK-06, LK-07, LK-08, LK-09 en LK10 te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verijnd in het principe van de plaatsdeling (site sharing). Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd. De voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, veeleer dan een verspreide inplanting van solitaire turbines. Er moet worden gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de nabijheid van of in de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied.

De projectzone is gelegen op het regionaal bedrijventerrein [REDACTED]. Op deze locatie werden eerder al in het totaal 8 turbines opgericht, in twee licht convergerende lijnen van telkens vier turbines. Het gebied wordt begrensd door verschillende grootschalige lijninfrastructuren: in het noorden door de primaire gewestweg N71, in het westen door het Kanaal van Beverlo. In het oosten bevindt zich het bedrijventerrein [REDACTED], de vallei van de Molse Nete en de Kattenbosserheide situeren zich ten zuiden van de projectzone. Het principe van de gedeconcentreerde bundeling is bijgevolg gerespecteerd.

De projectlocatie is ruimtelijk helemaal niet meer onaangetast en biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. De schaal van het landschap en de lijninfrastructuur stemmen overeen met het voorgestelde project, waardoor het project potentieel bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Maar het is eveneens noodzakelijk te komen tot een ruimtelijk coherent project waarbij een zo regelmatig mogelijke inplanting langsheen de lijninfrastructuren wordt nagestreefd. De turbines LK-08, LK-09 en LK-10 vormen een parallelle lijn aan de bestaande lijn van vier windturbines, windturbine LK-06 staat in het verlengde van deze lijn. Turbine LK-07 vormt het beginpunt van een nog te realiseren nieuwe lijn die zich bevindt tussen de lijn gevormd door de turbines LK-08, LK-09 en LK-10 en de lijn bestaand turbines vervolledigd door turbine LK-06. Voor een optimale inplanting van deze turbine is een licht gewijzigde opstelling aangewezen. Deze turbine krijgt hierdoor volgende Lambertcoördinaten:

<i>Windturbine</i>	<i>x-coördinaat</i>	<i>y-coördinaat</i>
<i>LK-07</i>	<i>212176</i>	<i>209806</i>

De turbines LK-06 tot en met LK-10 vormen ruimtelijk een kwalitatief aanvaardbare opstelling.

Voor de inplanting van turbines LK-03, LK-04 en LK-05 werd door de aanvrager rekening gehouden met de tot dan gekende en geplande verdere ontwikkeling en concrete invulling van het bedrijventerrein. Deze geplande lijn van drie turbines sluiten daardoor niet aan op de bestaande lijn van vier turbines maar werd onder een beperkte hoek met de bestaande lijn geplaatst. Hierdoor wordt de indruk van een verspreide opstelling gewekt, hetgeen vanuit landschappelijk en visueel esthetisch oogpunt niet ideaal is.

Om een maximale ruimtelijke en visueel aanvaardbare inplanting mogelijk te maken en rekening houdend met de verdere economische ontwikkelingen van het bedrijventerrein, werd in overleg met alle betrokken actoren tot een wijziging van de inplanting van de turbines LK-03, LK-04 en LK-05 besloten zoals aangeduid op de bijgevoegde liggings- en inplantingsplannen. Deze turbines krijgen hierdoor volgende Lambertcoördinaten:

<i>Windturbine</i>	<i>x-coördinaat</i>	<i>y-coördinaat</i>
<i>LK-03</i>	<i>212594</i>	<i>211008</i>
<i>LK-04</i>	<i>212835</i>	<i>210710</i>
<i>LK-05</i>	<i>213076</i>	<i>210411</i>

Door deze wijziging wordt de bestaande lijn van vier turbines niet verder doorgetrokken, waardoor een regelmatige, geritmeerde inplanting wordt verkregen, die bovendien aansluit bij de historische lineaire structuren die op de militaire stafkaart van 1876 al is terug te vinden. Door deze gewijzigde inplanting is ook deze lijn van drie turbines ruimtelijk aanvaardbaar.

Omdat maximaal rekening dient gehouden met de economische ontwikkelingen van het bedrijventerrein werd eveneens in overleg met de betrokken actoren besloten om het bedrijventerrein ten westen van de nieuwe lijn LK-03, LK-04 en LK-05 voorlopig vrij te houden van turbines. Turbines LK-01 en LK-02 worden bijgevolg uit de stedenbouwkundige vergunning gesloten. De veiligheidsafstand van 325 m ten opzichte van de eventuele uitbreiding van het naburige [REDACTED] komt daardoor zeker niet in het gedrang. Ook de bezwaren van het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg ten opzichte

van turbine LK-01 worden hierdoor zonder voorwerp (cfr. infra). Uit het gunstige advies van de NMBS-holding kan worden afgeleid dat de veiligheid ten opzichte van het spoorverkeer niet in het gedrang komt. Er wordt door de gewijzigde inplanting van de turbines LK-03, LK-04, LK-05 en het weerhouden van de stedenbouwkundige vergunning voor de turbines LK-01 en LK-02 ook tegemoet gekomen aan de gedeeltelijke negatieve adviezen van de Windwerkgroep, de stad Lommel en Onroerend Erfgoed. De gewijzigde aanvraag vormt daardoor wel een ruimtelijk coherent project met een maximale en een regelmatig inplanting die aansluit bij de gebiedsstructurerende grootschalige lijninfrastructuren.

Vanuit de discipline archeologie wordt opgelegd dat voor windturbine LK-06 een archeologisch vooronderzoek dient te worden voorzien. Deze vooronderzoeken moeten voldoen aan de bijzondere voorschriften opgemaakt door Ruimte en Erfgoed en dienen hier dan ook te worden opgevraagd.

Voor de ontwikkeling van het industriegebied [REDACTED] werd een project-MER opgesteld dat op 12 december 2006 werd goedgekeurd. Binnen de discipline fauna en flora worden in het rapport twee ecologische corridorscenario's gemotiveerd waaruit vervolgens het scenario van de noord-zuid as met verbinding langs de Molse Neet werd geselecteerd. De ecologische corridor wordt omschreven als milderende maatregel voor het verlies aan ecotopen en leefgebieden. De corridor verzacht het versnipperende effect en versterkt het netwerk. Blijkens het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg genereren turbines LK-02 en LK-06 negatieve effecten naar soorten gebonden aan de buffer en het aangrenzende natuurgebied. Van turbine LK-06 wordt gesteld dat deze gelegen is in de ecologische corridor die in het MER als een onbebouwde zone werd aangeduid. Voor turbine LK-02, gelegen in een bufferzone van het industriegebied, wordt gesteld dat het ecologisch beheer van deze wordt bemoeilijkt hetgeen effecten kan hebben op dag- en nachtroofvogels, vleermuizen en een aantal regiogebonden vogelsoorten. Voor de overige turbines worden door het Agentschap voor Natuur en Bos op deze projectlocatie geen bijkomende, onaanvaardbare invloed verwacht op flora en fauna.

De 'Onbebouwde zone' waarin windturbine LK-06 is gelegen en zoals aangegeven op kaart 11 in het MER (opgemaakt door [REDACTED] bvba in opdracht van [REDACTED] NV i.s.m. [REDACTED] & Stad Lommel, 2006) is samen met de meer noordelijke 'Zone voor windmolens' onderdeel van de groene corridor. Op het ogenblik van de opmaak van het MER waren al windturbines opgesteld in de 'Zone voor windturbines'. De term 'Onbebouwde zone' zoals bedoeld in het MER heeft geen strikt planologische of stedenbouwkundige betekenis met daaraan verbonden voorschriften zoals courant in een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Kaart 11 betreft een inrichtingsplan dat onderdeel uitmaakt van de projectbeschrijving van het MER.

De term 'Onbebouwde zone' moet in deze context begrepen worden als de zone die gevrijwaard moet blijven van industriële bouwvolumes zoals typisch voor industrieterreinen met zeer grote horizontale afmetingen. Ten gevolge het direct ruimtebeslag en de barrièrewerking die een dergelijk gebouw veroorzaakt wordt immers het functioneren van de groene corridor gehypothekerd. Een windturbine is een ander type bouwwerk, gekenmerkt door beperkte horizontale maar voornamelijk verticale afmetingen. Een dergelijk bouwwerk hypothekeert de functie van de corridor niet.

Windturbine LK-06 kan omwille van volgende argumenten vergund worden:

- De windturbine in de noord-zuid gerichte corridor heeft geen invloed op het functioneren van deze corridor voor de doelsoorten van open, voedselarme ecotopen

op zand. De lokalisering van de corridor bij de opmaak van het MER werd voor het noordelijke deel langsheen de 4 bestaande windturbines gelegd;

- De breedte van de mast van de turbine is voldoende smal ten opzichte van de breedte van de corridor (25 m t.o.v. 120 m);
- Het werkvlak wordt opnieuw bedekt met aarde (streekeigen materiaal met zandtextuur);
- De aanleg van deze windturbine in het verlengde van de bestaande lijnopstelling valt landschappelijk te verantwoorden omdat het gaat over een gelijkvormige constructie als de bestaande windturbines. Andere (industriële) bouwvolumes binnen de corridor moeten worden vermeden.

Hieraan zijn volgende voorwaarden verbonden:

- Compensatie voor het verlies van 400 m² (grondvlak fundering) natuur en bestand reliëf in de corridor. Deze compensatie kan door de corridor (plaatselijk) te verbreden of te verlengen;
- Zoveel mogelijk behoud van het bestaande reliëf in de zuidelijke corridor tijdens aanleg turbine en herstel na de aanleg ;
- Vrijwaren van de corridor van andere industriële bouwvolumes.

Windturbine LK-02 ligt volgens de plannen op 44 m van het VEN-gebied 345 – “Vallei van de Grote Nete bovenstrooms”. Dit veroorzaakt effecten op broedvogels en vleermuizen. Met betrekking tot de inrichting van het industriegebied stipuleert het MER dat de aanleg van een ecologische corridor slechts een beperkte betekenis zal hebben bij het opvangen van het verlies van leefgebieden voor de soorten Nachtzwaluw, Boomleeuwerik en Wespandief.

Er kan worden nagegaan of bijkomende compenserende maatregelen dienen te worden genomen om het verlies van ecotopen op te vangen. De vergunningverlenende overheid zal, tegemoet komende aan het redelijkheidsprincipe van art.16 NBD, bepalen in welke mate deze maatregelen kunnen verwacht of opgelegd worden aan de initiatiefnemer. Deze zouden de vorm kunnen aannemen van herstel van gedegradeerde heide- of stuifduingebieden buiten het projectgebied”.

Deze suggestie biedt mogelijkheden om de effecten van de windturbine LK-02 te milderen en eventueel ook te compenseren. Maar aangezien deze turbine omwille van het vrijwaren van de optimale economische ontwikkeling van het bedrijventerrein uit de stedenbouwkundige vergunning wordt gesloten, is dit niet langer relevant. De door de aanvrager voorgestelde maatregelen in functie van mildering en compensatie kunnen via de geëigende procedures aan de bevoegde instanties worden overgemaakt zodat hierover duidelijkheid is verkregen alvorens de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor deze turbines opnieuw wordt ingediend.

Door het opleggen van bindende voorwaarden met betrekking tot windturbine LK-06 en door het weerhouden van een stedenbouwkundige vergunning voor de turbines LK-01 en LK-02 kan bijgevolg geconcludeerd worden dat de aanvraag geen bijkomende, onaanvaardbare invloed zal veroorzaken op flora en fauna.

De oorzaak van het door windturbines voortgebrachte geluid is tweevoudig. Het wordt vooral gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator. De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder

meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken, en dergelijke meer.

Er zijn geen woningen van derden of woongebieden op minder dan 250 m van de turbines gelegen. Overeenkomstig de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006 mag men er daardoor van uitgaan dat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt blijft. De bijgevoegde geluidsstudie toont aan dat daarnaast ook aan de milieukwaliteitsnormen voor geluid in open lucht uit de Omzendbrief kan worden voldaan.

Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw.

Uit de slagschaduwsimulaties blijken er zich geen woningen van derden binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar te bevinden. De projectontwikkelaar dient steeds te garanderen dat aan de gestelde voorwaarden inzake slagschaduw uit de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006 wordt voldaan.

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevaarbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn.

De vergunning geldt op voorwaarde dat voor alle windturbines binnen de besproken zone gekozen wordt voor een visueel gelijkaardige en hetzelfde type windturbines als de operationele windturbines op het terrein. Ook de ashoogte en wiekdiameter dienen vergelijkbaar te zijn.

Door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer werd op 30 juni 2010 een negatief advies uitgebracht voor het oprichten van 10 windturbines te Lommel met een hoogte van 150m omwille van voor de luchtvaart onaanvaardbare reflecties op de radarinstallaties van het militaire vliegveld van Kleine Brogel voor wat betreft de turbines 1 tot en met 7 en omwille van het doorbreken van de hindernisbeperkende vlakken van de vliegvelden Kleine Brogel en Balen voor wat betreft de turbines 1, 2, 5, 7, 8, 9 en 10. Maar op 5 augustus 2010 bracht Belgocontrol een gewijzigd advies uit waarin het akkoord ging om het eerdere advies aan te passen tot een maximale tiphoogte van 140 m boven het grondniveau. In de bindende voorwaarden van deze stedenbouwkundige vergunning wordt bijgevolg opgenomen dat voor de 10 turbines de maximale tiphoogte wordt beperkt tot 140 m. Bovendien wordt de opschortende voorwaarde opgenomen dat voor de uitvoering van het project een aanvang kan nemen de aanvrager eveneens een gewijzigd en positief advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer moet kunnen voorleggen.

Algemene conclusie

Windturbines LK-01 en LK-02 worden uit de onderhavige stedenbouwkundige vergunning gesloten.

Voor de overige turbines is de aanvraag in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden geen bezwaarschriften ingediend en de aanvraag werd bijgestuurd zodat tegemoet wordt gekomen aan de gedeeltelijk ongunstige adviezen van

de openbare besturen. De aanvraag wordt daarom positief geëvalueerd voor de gewijzigde inplanting van de windturbines LK-03, LK-04, LK-05 en LK-07 en voor de voorziene inplanting van de turbines LK-06, LK-08, LK-09 en LK-10.

BIJGEVOLG WORDT OP 17 SEP. 2010 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert de stedenbouwkundige vergunning voor de windturbines LK-01 en LK-02.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af voor de windturbines LK-03, LK-04, LK-05, LK-06, LK-07, LK-08, LK-09 en LK10 aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

1. De ashoogte van de turbines moet minimaal 100 m en maximaal 105 m bedragen. De rotordiameter moet minimaal 80 m en maximaal 90 m bedragen. De totale tiphoogte van de turbine mag de 140 m niet overschrijden. Voor een esthetisch geheel dient steeds te worden nagestreefd dat de ashoogte minimaal 1,2 maal de rotordiameter zal bedragen;
2. Voor windturbines LK-03, LK-04, LK-05 en LK-07 wordt de stedenbouwkundige vergunning verleend voor een gewijzigde inplanting op volgende coördinaten:

Windturbine	x-coördinaat	y-coördinaat
LK-03	212594	211008
LK-04	212835	210710
LK-05	213076	210411
LK-07	212176	209806
3. Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines';
4. Het project dient inzake slagschaduw steeds te voldoen aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines';
5. Alvorens de uitvoering van het project een aanvang kan nemen, moet de aanvrager een gewijzigd en positief advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer kunnen voorleggen. De voorwaarden opgenomen in dit advies dienen integraal en stipt te worden gevolgd;
6. Voor windturbine LK-06 dient een archeologisch vooronderzoek te worden uitgevoerd en indien nodig een archeologisch onderzoek. Deze onderzoeken voldoen aan de bijzondere voorwaarden opgemaakt door Ruimte en Erfgoed en dienen hier te worden opgevraagd;
7. De voorwaarden opgenomen onder de titel 'Watertoets' dienen stipt te worden gevolgd;
8. Het verlies van 400m² (grondvlak fundering windturbine LK-06) aan natuur en bestaand reliëf in de corridor dient gecompenseerd door de corridor plaatselijk te verbreden of te verlengen. Dit dient te gebeuren in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg;
9. Tijdens de aanleg van de windturbines dient het bestaande reliëf in de zuidelijke corridor zoveel mogelijk te worden behouden en in elk geval na de aanleg integraal te worden hersteld;
10. De voorwaarden opgenomen in het advies van de NMBS-holding (zie bijlage) dienen stipt te worden gevolgd;

11. De aanvrager verbindt zich ertoe om bij buitendienststelling of bij negatieve revisie van een windturbine deze te ontmantelen en volledig af te breken waarbij het terrein terug in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld.
...”

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen de bestreden beslissing heeft de gemeente BALEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, met een verzoekschrift van 10 november 2010 een beroep tot schorsing en vernietiging ingeleid bij de Raad. Deze zaak is bij de Raad bekend onder het nummer 1011/0262/SA/3/0230.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd door de verwerende partij aan de tussenkomende partij en aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel overgemaakt met een brief gedateerd op 17 september 2010. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel werd hierbij tevens attent gemaakt op de inhoud van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO, met inbegrip van het verzoek te waken over de toepassing ervan. Het administratief dossier bevat evenwel geen stukken waaruit afgeleid kan worden of vermelde brieven op 17 september 2010 ook daadwerkelijk ter post aangetekend werden verstuurd. Het administratief dossier bevat evenmin stukken waaruit afgeleid kan worden wanneer tot aanplakking van de bestreden beslissing werd overgegaan.

Bij gebrek aan nadere gegevens die de Raad toelaten de tijdigheid van het voorliggende beroep te beoordelen, heeft de Raad het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel met toepassing van artikel 4.8.15 VCRO verzocht om in het licht van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO duidelijkheid te verschaffen betreffende het tijdstip waarop tot aanplakking van de bestreden beslissing werd overgegaan. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel heeft vervolgens een verklaring op eer van de gedelegeerd bestuurder van de tussenkomende partij aan de Raad bezorgd.

Uit deze verklaring op eer blijkt dat de tussenkomende partij naar eigen zeggen op 11 oktober 2011 tot aanplakking van de bestreden beslissing is overgegaan. Een dergelijke verklaring op eer kan evenwel geenszins gelijkgeschakeld worden met een attest van aanplakking en heeft met het oog op de toepassing van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO dan ook geen enkele waarde. De Raad is niettemin van oordeel dat het voorliggende beroep van de verzoekende partij, aan wie de kennelijk gebrekkige toepassing van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO niet kan verweten worden, tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij

dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat uit het inleidend verzoekschrift genoegzaam blijkt dat de verzoekende partij, een vliegclub die het lokale vliegveld frequent gebruikt, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen (de verzoekende partij wijst hiertoe op de onaanvaardbare reflecties van de windturbines op de radarinstallaties van het vliegveld van Kleine Brogel en op het doorbreken van de hindernisbeperkende vlakken van het vliegveld van de gemeente Balen), kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

Met een mailbericht van 19 april 2011 bevestigt de raadsman van de tussenkomende partij dat zijn cliënte heeft verzaakt aan de bestreden beslissing en verwijst hierbij naar de ter post aangetekende brief van 17 maart 2011, zoals neergelegd in het dossier 1011/0262/SA/3/0230, waarin het volgende wordt gesteld:

“...
Namens mijn cliënte kan ik u hierbij meedelen dat zij afstand gedaan heeft van de verleende stedenbouwkundige vergunning (zie bijlage).

Ik stelde er prijs op om U op de hoogte te stellen van de verzaking van mijn cliënte aan deze vergunning.
...”

De raadsman van de verwerende partij reageert met een ter post aangetekende brief van 30 maart 2011:

“...
Aangezien de bestreden beslissing als zodanig nog wel bestaat, en de procedure derhalve niet zonder voorwerp is, doch de verkrijger expliciet afstand van de vergunning heeft gedaan – hetgeen nogmaals werd bevestigd door confrater FLAMEY bij schrijven d.d. 17.03.2011 – heeft de verzoekende partij geen actueel belang meer bij de vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.
...”

Beoordeling door de Raad

Uit de brief aan de Raad van 17 maart 2011 en het navolgend mailbericht van 19 april 2011 blijkt ondubbelzinnig dat de tussenkomende partij heeft verzaakt aan de stedenbouwkundige vergunning. Met de verwerende partij moet evenwel vastgesteld worden dat de verzaking aan de bestreden beslissing door de tussenkomende partij niet impliceert dat vermelde beslissing hierdoor tevens zou ophouden te bestaan. Het voorliggende beroep tot vernietiging is aldus, mede gelet op het feit dat de verwerende partij de bestreden beslissing kennelijk niet heeft ingetrokken, niet zonder voorwerp.

De Raad volgt de verwerende partij evenwel niet wanneer zij uit het verzaken aan de bestreden beslissing door de tussenkomende partij afleidt dat de verzoekende partij hierdoor niet langer zou doen blijken van een actueel belang. De duidelijkheid in het rechtsverkeer verzet er zich immers tegen dat de bestreden beslissing in rechte zou blijven bestaan zodat de verzoekende partij haar belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing behoudt. Om redenen van rechtszekerheid en duidelijkheid in het rechtsverkeer is de Raad derhalve van oordeel dat de bestreden vergunningsbeslissing dient vernietigd te worden.

VII. DE KOSTEN

Gelet op de specifieke redenen die aanleiding geven tot de vernietiging van de bestreden beslissing, meer specifiek de verzaking eraan door de tussenkomende partij, komt het de Raad in het licht van artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO passend voor dat de kosten van het geding, zijnde het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomende partij worden gelegd.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.
2. De vordering tot vernietiging is ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond.
3. De Raad vernietigt het besluit van de verwerende partij van 17 september 2010 waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van het bestaande windpark op het industrieterrein [REDACTED] met 8 windturbines met betrekking tot percelen gelegen te 3920 Lommel, niet-bepaald adres en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 mei 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER